56e jaar. — Nr 59. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 15 Mei 1909.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉP, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 15 MEI 1909.

De Hoogmoed.

In onze eeuw — die als de verlichte bij uitstek schijnt aangeduid te worden — komen, niettegenstaande de hooge beschaving, toestanden en dingen voor, welke in eene beschaafde Maatschappij niet zouden mogen voorkomen.

De klachten, welke dientengevolge op allerleitoonen schier dagelijks worden geuit, zijn niet ongegrond. Maar van den anderen kant dient ook bestatigd dat er in een groot deel van de burgers der hedendaagsche Samenleving een verfoeilijke geest van hoogmoed is gevaren, die meestal de oorzaak is geworden van vele ellenden en akeligheden. En wat de zaak nog duizendmaal verergert, is dat dikwerf aan de maatschappelijke inrichting wordt verweten wat, op den keper beschouwd, niets dan eigen schuld is.

En hier vooral hebben wij het oog op een der veropenbaringen van den menschelijken hoogmoed, die op onze dagen zoo veelvuldig, ja schier algemeen, zich vertoont en die aangeduid wordt met den naam : *leven boven zijnen stand.*

Dat elke mensch, in zekeren zin, verplicht is naar vooruitgang te streven en, als het kan, eene sport hooger te klimmen op de maatschappelijke ladder, dit ontkennen wij niet. Wij prijzen zelfs degenen, die deze poging wagen, want hier ook geldt het spreekwoordelijk gezegde : stilstand is achteruitgang.

Maar dit veroordeelen wij ten sterkste, dat zoovelen toegeven aan de zucht om zich voor meer te doen doorgaan dan zij in werkelijkheid zijn : om zich meer en meer grooter uitgaven te veroorloven, dan men in werkelijkheid dragen kan. — En dit veroordeelenswaardig verschijnsel komt tegenwoordig veelvuldig voor.

Inderdaad, dat verschijnsel is als een treurig teeken des tijds te brandmerken — Ah ! hoe dikwijls is die zucht, om meer te schijnen dan men werkelijk is, de aanleiding en de oorzaak tot ongenoegen, tot haat tegen de Samenleving en tegen de door God gestelde en gewilde orde !

Talrijk zijn de voorbeelden, die bewijzen dat onze beweering op deugdelijke gronden berust. — Wij voor ons gelooven dat onder onze lezers er geen enkele te vinden is, die niet een dergelijk voorbeeld kan aanwijzen.

Ja, de menschelijke hoogmoed, het hooger willen vliegen dan waarvoor onze vleugels de draagkracht bezitten, het meer willen schijnen dan men in werkelijkheid is, het verder willen springen dan de lengte van onzen stok to laat, het najagen van verniaken en genoegens, die door onze beurs niet kunnen betaald worden, het aankoopen van dingen, die wij gemakkelijk kunnen missen, — dat alles is dikwijls de oorzaak van groote onrechtvaardigheden, schande en oneer. — De oogen gaan maar open als het te laat is.

Aanvankelijk schijnt men met blindheid geslagen. Men gaat van het een tot het ander ; men valt van den eenen afgrond in den anderen, en eerst wanneer het te laat is, ziet men, dat men het niet meer kan houden.

Tal van voorbeelden zijn hiervan op onze hedendaagsche wereld te aanschouwen. Hoevelen, die verre boven hunnen stand leefden, zijn ten laatste diep ongelukkig geworden ; hoevelen hebben zich aan zware onrechtveerdigheden schuldig gemaakt, welke eerst voor het oog der menschen waren verborgen, maar ten slotte aan 't daglicht kwamen en de bedrijvers van die onrechtveerdigheden hebben gebrandmerkt voor het oog van de geheele wereld !

Mochten toch allen zich spiegelen aan de diep beklagenswaardigen, die door zucht om meer te schijnen dan ze inderdaad zijn, de droeve gevolgen van hunnen hoogmoed moeten dragen ! Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht, zegt het spreekwoord. Maar de lessen, die de ondervinding ons zoo welsprekend verkondigt, maken op zoo velen geenen indruk. Want, niettegenstaande de ontgoochelingen, die anderen hebben opgedaan, telt de geest van hoogmoed hedendaags nog voortdurend slachtoffers.

De teelt der haver.

De belangrijkheid van de teelt der haver in België hoeft niet meer bewezen te worden. Men weet, dat door de laatste landbouwoptellingen van het ministerie van Landbouw, dat zij de tweede plaats inneemt als uitgestrektheid der met graangewassen behouwde landen. Het is eene kostbare plant, in dezen zin, dat zij niet veeleischend is onder opzicht van den grond ; de inlandsche haver, met kleine opbrengsten, ontmoet men op de magere landen, de zandachtige, schilachtige, steenachtige gronden, of nog op het eind van den toust uitgeputte gronden. Maar de verbeterde soorten, met groote opbrengsten, eischen goede gronden, met zorg voorbereid en in vruchtbaren staat. Men is nu teruggekomen van het gebruik de haver te verwijderen van de mest, en de goede, rijke landen te behouden voor meer eischende planten.

De haver levert enkel schoone opbrengsten op in de gronden die wel voorzien zijn van voedende bestanddeelen. Ziehier wat de heer professor Garola zegt nopens hare bemesting : « Eene schoone opbrengst van haver verslindt veel meer stikstof en potasch, zooveel fosforzuur en zooveel kalk als een goede opbrengst garst, » afschoon deze veel meer meststoffen vereischt.

Van 't begin van het uitschieten, doet de beboelte aan stikstof zich met kracht gevoelen ; tot het aren schieten is zij nog steeds groot, tot de rijpheid wordt zij normaal. Deze kostbare aanduidingen laten ons toe de stikstofhoudende meststoffen te regelen. Op gronden die middelmatig rijk zijn, zal men op de beploegde zandgronden 150 kilogr. zwavelzuur van ammoniak en omwiddetjuk na de lichting 100 kilogr. salpeterzuur van zoutasch per hectaar toedienen.

Het zwavelzuur van ammoniak door zijne langzame en voortdurende werking, zal regelmatig en tijdens den ganschen duur van den waschdom de stikstof verleenen die de plant noodig heeft, en het salpeterzuur van zoutasch zeer snel werkende, zal de stikstof op het geschikte oogenblik bijvoegen.

Het potasch speelt ook een zeer groote rol in het bekomen van schoone opbrengsten van haver. Tijdens den ganschen duur van den waschdom, heeft de plant er noodig om hare weefsels te vormen, maar in tegenstelling met de stikstof, is het op het einde van den waschdom dat zij veel potasch opslorpt. Dit bestanddeel komt dan tusschen in de vorming der aren en geeft goed gevulde, zware en meelachtige graankorrels. 150 kilogr. potasch chloruur in de leemgronden en 200 kilogr. in de lichte gronden zullen bijdragen om eene goede opbrengst te bezorgen.

De haver schijnt geene groote behoeften te hebben naar fosforzuur, zij verlangt er niet maar op sommige tijdstippen, evenmin als naar stikstof en potasch ; het is voldoende dat zij tijdens den loop der oprooing de hoeveelheid die zij noodig heeft tot hare beschikking vindt.

In de middelbare gronden, is eene dosis van 400 kilogr superfosfaat per hectaar, gegeven gelijktijdig met zwavelzuur van ammoniak en potaschchloruur, voldoende zijn om schoone voortbrengsten te bekomen.

JEAN BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van zaterdag 8 Mei 1909.

Al de leden, behalve M. Jacques, zijn aanwezig.

1. Buurtspoorwegen Tongeren-Oreye en Tongeren-Heers. — Versmelting der kapitalen. — Goedgekeurd.

2. Midden telefoonbureel van Luik. — Vraag om terugbetaling eener som van fr. 450 door de stad Tongeren, voor het herplaatsen der telefoonlijn wegens het aanleggen der electrische verlichting.

MM Siemens en Cie zullen deze som terugbetalen.

3. Uitbreiding der electrische verlichting in de gehuchten.

Op voorstel van M. Modave, beslist de raad een plan te laten maken.

4. Middelbare school. — Rekening voor 1908. — Goedgekeurd.

Middelbare school. — Begrooting voor 1909. — Goedgekeurd.

Middelbare school. — Aankoop van voorwerpen noodig voor het onderwijs van teekenen. — Goedgekeurd.

5. Koninklijk Atheneum. — Rekening van 1908. — Goedgekeurd.

6. Gras van de Smalle vijver. — Aanbesteding. — Goedgekeurd.

7. Aanvraag van de « Société Scientifique et Littéraire » om te mogen beschikken over een stadsgebouw in het Beyninhof, om er eene verzameling uitheemsch uitdrukkelijk zaken te plaatsen, bestemd den eigendom der stad te worden.

M. DE BURGEMEESTER spreekt met veel lof over M. Huybrechts, die reeds meermalen verklaard heeft zijn collectie aan de stad ten geschenke te geven, gezegd M. ridder Schaetzen nog verleden jaar heeft gedaan.

Spreker stelt voor eene commissie te benoemen die met de maatschappij zou onderhandelen.

M. NEVEN zegt dat men dit maar dadelijk moet aannemen, en dat M. Burgemeester zinnens zou zijn de aanvraag op de lange baan te verschuiven

M. DE BURGEMEESTER zegt dat zulks niet waar is, dat hij nog onlangs een onderhoud hierover gehad heeft met den heer minister van Schoone Kunsten, maar dat, voor het oogenblik, de stad geen geld heeft om een gebouw in orde te stellen.

8. Accumulateurs Tudor. — Onderhoudskontrakt. — Naar de Commissie verzonden.

9. Vraag van de Eerw. Paters Minderbroeders, om den hoek van 't steenatje, gelegen achter het huis dat zij aan M. P. Toppet gekocht hebben, in erfpacht te bekomen, en den gevel van gezegd huis te verlengen tot aan de kerk van 't Beyninhof.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat de Eerw. Paters Minderbroeders het huis Toppet gekocht hebben dat alleen een uitgang had op dien hoek, — dat dus hierdoor niemand zal kunnen klagen over de afschaffing van zulken hoek.

M. NEVEN en M. VONCKEN teekenen hevig verzet tegen het afstaan van stadsgrond.

M. DECKERS zegt dat de afschaffing van dien hoek eene vertraging zal zijn, daar hij toch slechts dient om allerlei vuiligheid te werpen.

M. VAN ORMELINGEN meent dat geene opwerpingen tegen het afstaan van dien hoek gegrond zijn, daar de vroegere uitgang van het huis Toppet afgeschaft is.

Wat den prijs aangaat, is hij van gevoelen den grond te verkoopen, voor een zekere som.

M. VONCKEN vraagt dat men de zaak zou uitstellen.

De raad stemt met zeven stemmen tegen drie den hoek aan het kloster al te staan.

10. Tralsehek aan het electriek fabriek. — Verandering aan het plan. — Goedgekeurd.

11. Weldadigheidsbureel. — Verpachting van landen. — Cohier van lasten. — Goedgekeurd.

BUITENLAND.

Frankrijk. — EENE ADDER IN EEN KEURSLIJF. — Mev. Grottier-Combe, van Meaux, zat aan hare deur, toen een adder van den muur in haar keurslijf wist te kruipen.

De vrouw, kittelig voelende, bracht hare hand aan de borst. De adder, gewond, beet de vrouw boven den boezem.

De toestand van het slachtoffer is ernstig.

— DOOR EENE VROUW GEDOOD. — De 25 jarige vrouw Longe doodde op de baan van Meulan naar Nantes, met revolverschoten, den strooper Mage, welke haar in dronken toestand had bedeigd. De getuigenissen zijn gunstig aan vrouw Longe, welke in voorloopige vrijheid werd gelaten.

— TORRERO'S GEKWETST. — Tijdens eene stierenkoer te Bordeaux, werd de banderillero Jeronimo Jerome door een stier gestoken en erg gewond. Hez dier liep, met den ongelukkige op de horens, de renbaan rond. Kort nadien werd een ander persoon, Mata Copas, erg gewond.

— DE CZAAR ALLER RUSSEN KOMT NAAR FRANKRIJK. — De keizer van Rusland deelde admiraal Touchard zijn inzicht mede, in den loop van dezen zomer aan den president der republiek zijn bezoek weder te brengen, hem te Reval gebracht.

De samenkomst zou in een der Fransche havens geschieden : waar, weet men nog niet.

— DOOR EENE KAT WERDEN TWEE PERSONEN VERSTIKT. — Gisteren geheurde te Parijs een droevig entevens een zonderling drama. De genaamden Patrice Deslande, oud 34 jaar en Marie Michaud, oud 30 jaar, wonende Mondétourstraat, werden verstikt gevonden in hun bed, ten gevolge van eene gasontsnapping.

Ziehier hoe de verstikking moet geheurd zijn :

De twee personen hadden eene kat en die zou, rond springende, de buis van den gasmeter afgesprongen en zoo de gasontsnapping veroorzaakt hebben. De man leefde nog een weinig toen men er in gelukte de kamer te openen ; de vrouw was reeds dood.

Oostenrijk. — IJSLIJK DRAMA. — Te Weenen heeft woensdag morgend eene 32jarige vrouw, die in ellende verkeerde, twee harer kinderen, een tweeling van 4 jaar oud, door een venster van het derde verdiep geworpen en is vervolgens zelf op straat gesprongen. Alle drie bleven op den slag dood. Een derde kind, een 6jarig meisje, was in de school toen het drama geheurde.

Spanje. — DE STIERENGEVECHTEN. — Tijdens een stierengevecht dat dinsdag te San Lucar de Berameda paats had, zijn twee stieren ontsnapt en de stad ingeloopen, alle hinderpalen, welke zij op hunnen weg ontmoetten, omverwerpend. De verschrikte en woedende dieren doodden tijdens hunnen dollen rit vier personen en kwetsten er meer dan 20 zeer erg

Perzië. — Men seint uit Teheran aan de « Lokal Anzeigner » :

De voorwacht der revolutionairen, uit Caswin komend, zou reeds de voorlaatste statie voor Teheran hebben bereikt.

ezien den dreigenden toestand, heeft de sjah het voornemen van verblijfplaats te veranderen en zijne zomerresidentie te betrekken.

De gemobiliseerde troepen zullen morgen Bagesjah verlaten en met kanonnen uitrukken tegen de rebellen. Men verwacht bloedige gevechten.

— De correspondent van den « Times » te Teheran meldt dat een sterk detachement goed uitgeruste troepen te Kaswin, als ook de Bakthiaris van Ispahan het besliste voornemen hebben, tegen Teheran op te rukken.

Turkije. — DE TERECHTSTELLINGEN. — Woensdag nacht werden de door den te Constantinopel zetelenden krijgsraad uitgesproken doodvonnissen bekrachtigd.

In den morgend werden er vier veroordeelden te Bechiktack gehangen, vier aan het ministerie van oorlog en 8 in de omheining Kassim Pacha.

DE AANBOUDINGEN. — Het aantal menschen, dat op het Turksche ministerie van oorlog, sedert de laatste woelingen, gevangen zit bedraagt, volgens een telegram, 3000. De inhechtenisnemingen duren nog voort.

Verder zijn ettelijke honderden uit de hoofdstad verbannen. Het is noodig geworden, een tweeden krijgsraad voor het oordeelen van de oproermakers in te stellen.

De terechtstellingen te Constantinopel zullen nu voorloopig geëindigd zijn. De overige veroordeelden zullen naar Klein Azie gebracht en in de verschillende wilajets ter dood gebracht worden.

DE KOFFERFORTS IN YILDIZ KIOSK. — Om de kofferforts van den gezetten sultan te openen, moest men een zeer behendig slotmaker doen komen. Wanneer hij het eerste brandkoffer opende, hoorde men verscheidene schoten knallen. Het waren pistolen die Abdul-Hamid binnen het kofferfort geplaatst had en die afgingen bij middel van een mechanism, door het openen van de sloten in werking gebracht.

Men heeft den lessenaar van den onttroonden sultan nog niet geopend, omdat men niet weet welke voorzorgen er dienen genomen te worden. De opperknecht Nadir-Agha, wien men de noodige inlichtingen vraagt, wordt in de zalen en kamers van het paleis door gewapende soldaten rondgeleid ; hij is gebeid

Men gaat in de opzoekingen met de grootste voorzichtigheid te werk, want er zijn allerlei vallen en hinderlagen, die alleen door Nadir-Agha gekend zijn. De gekleede levensgroote poppen, den sultan voorstellend, die men in het paleis ontdekt heeft, moeten dienen om de omgeving van den gewezen monark te doen gelooven dat hij in deze of gene kamer vertoefde, wanneer hij inderdaad elders was.

TWEE SULTANS. — Uit Smyrna wordt gemeld dat de Aziatische Turken weigeren den nieuwen sultan te erkennen en den algestelden Abdul-Hamid alleen voor hun sultan blijven aanzien.

Afrika. — ROOSEVELT'S JACHTAVONTUREN. — De jachtverhalen van Roosevelt worden dagelijksche stof voor de Amerikaansche daghladen. Nu is weer bericht ontvangen, dat Roosevelt met groote onverschrokkenheid een woedend neushoorndier, dat op hem afkwam, met een welgemikt schot door de hersens heeft neergeveld. Doodelijk gewond rende het dier nog een eind door, zoodat het pas voor de voeten van den jagersman dood neerviel. Het was het 45e stuk grof wild, dat de oud-president schoot, en na zijne heldendaad was hij zoo blij als een schooljongen.

Amerika. — De Amerikanen zijn ongenadig voor de kerels die, met het doel een groot losgeld te trekken, de rijke kinderen schaken en vervolgens opsluiten.

James Boyle, die woensdag voor de rechtbank van Merces, in Pensylvanië, verscheen, om den jongen Willie Whitla, zoon van een millionnair, te hebben geschaakt, werd tot eeuwigdurenden dwangarbeid en tot eene boet van 50,000 dollars verwezen.

Zijne vrouw, die medeplichtige was, werd veroordeeld tot 25 jaar gevang.

Beiden vielen in zwijm, terwijl zij de uitspraak afwachtten.

— EEN MORDENBAD. — In de Vereenigde Staten, is zondag de nieuwe moederdag, ingesteld ter verheerlijking van het moederschap, waarop alle goede burger worden opgewekt, algemeen gevierd. Het annebeeld van den gedenkdag is de witte anjelierbloem, en in New-York liep de helft van de bevolking zondag met die bloem in het knop-gat. In de kerken liepen de meeste preeken over de zegening van het moederschap.

Berichten uit andere staten gewagen van een even opgewekte viering. In Chicago hebben nog eene tentoonstelling en een congres van het moederschap plaats gehad, waarbij penningen werden uitgereikt aan moeders met groote gezinnen of moeders die hunne kinderen met eer hebben opgebracht.

De geheele natie is in opstand gekomen tegen de nieuwe denkbeelden van vooruitstrevende (?) vrouwen en juicht het de moederdeugd en het moederschap toe.

BINNENLAND.

LUIK. — *Een zoon die zijne moeder dooden wil in eenen aanval van krankzinnigheid.* — Een wapenmaker, met name Frans Dupont, die met zijn moeder het huis n° 11 der Sur-les-Foulonsstraat bewoont, en ongeveer 30 jaar oud is, gaf sinds eenigen tijd teekens van krankzinnigheid. Dinsdag was hij het graf zijns vaders gaan bezoeken op het kerkhof van Robermont. Toen hij rond 4 ure 's namiddags terugkwam, bemerkte de vrouw dat haar zoon buitengewoon opgewonden was. Eenskhips sprong hij op zijne moeder toe, greep haar bij de keel, en schreeuwde dat zij sterven moest. De ongelukkige, die 65 jaar oud is, verweerde zich zoo goed zij kon, en gelukte erin los te komen. Op hare kreten kwamen de geburen toegesneld. Het was hoog tijd : de zinneloozo had een groot mes gegrepen en was weer op zijne moeder toegesprongen. Een policiengent, die ijlings binnengekomen was, greep hem nog bijtijds vast, en belette hem zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Frans Dupont werd per rijtuig naar het policiecommissariaat der 5e afdeeling gevoerd. Onderweg schreeuwde hij als een bezetene, dat zijne moeder sterven moest, en dat zijn vader hem bevolen had ze te dooden. Men heeft hem door een dokter laten onderzoeken en daarna naar het zinneloozen gesticht gevoerd.

— DE restauraties die CIBILS gebruiken zijn befaamd voor hunne soepen en consommés. — Doos. 1 kl. : 5 20. — Gros : r. Brédérode, Brux.

— *Botsing.* — Donderdag avond had er op de Coronmeusekaai, te Luik, eene botsing plaats tusschen den stoomsleeper van een paardenmolen, toebehoorende aan M. Charlier, en een tram Herstal-Luik. De schok was zoo hevig dat de twee rijtuigen des trams wel 20 meters ver terugschoven over de sporen. Slechts een man werd licht gekwetst aan den arm.

— *Ongeval op het krijgsoefeningsplein.* — Woensdag morgend, rond half tien, had er een erg ongeval plaats op het Krijgsoefeningsplein. Een inwoner van Bressoux, de genaamde Massart, der Virvihouetstraat, ging over het plein, op het oogenblik dat het 5e chadron van het 2e regiment lanciers daar zijne oefeningen verrichtte ; hij werd omvergeworpen en door de paarden vertrappeld. Men droeg den man een naburig koffie-huis binnen, om hem eenige zorgen toe te dienen. Hij werd vervolgens naar zijne woning overgebracht. Het slachtoffer klaagt over inwendige pijnen, en heeft waarschijnlijk den linkerarm gebroken.

— *In 't water.* — Woensdag nacht, rond 1 uur, brachten twee inwoners van Bressoux, den genaamden Hendrik Colson, woonachtig te Eben-Emael, wier kleederen het water afdroop, naar de Wacht. Door de policie ondervraagd, verklaarde hij dat, bedronken zijnde, en langs het kanaal opgaande, hij gestruikeld had en in het water gevallen was.

Gelukkig waren zijne kreten door twee personen gehoord geworden, die hem konden redden. Colson heeft den nacht ten policiecommissariaat doorgebracht, en is 's morgends naar Eben-Emael teruggekeerd.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBIENNE.

Marmers. Schilderijen.

Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).

Kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

WAREMME. — Een baanwachter van de lijn Brussel-Luik heeft te Waremme een lijk zonder hoofd op de baan vinden liggen. Een weinig verder vond men het hoofd. De verongelukte is een 23jarige plafonneerder van Battincourt.

BRUSSEL. — De 45-jarige heer Pierre L., gehuwd en vader des huisgezins, wonende Vlaanderenstraat, gleed aan de Vischmarkt op eene appelkienschil uit. Bij het vallen werd hij den schedel en verscheidene ribben gebroken. In allerijl naar 't gasthuis overgebracht, overleed de ongelukkige er weldra.

—o— REIZEN CASIER. — BRUSSEL-BEURS. — Den 31 Mei zal zich een groep, bestaande uit 10 personen, vergezeld van Mevrouw Casier, naar Lourdes en de Pyreneën begeven. Duur : 12 dagen. 350 fr. alles inbegrepen, zonder onvoorziene of verrassingen.

ST-JOOST-TEN-NOODE. — *Erg automobielongeluk.* — De 14-jarige Emiel Vettepenningen, uit de Molenstraat, is woensdag morgend, in de Vooruitgangstraat overreden door eenen automobiel. Het slachtoffer werd op grooten afstand medegesleurd ; zijn hoofd vormde slecht eene wonde en de linkerhand werd schier letterlijk van den arm gerukt. De ongelukkige wordt in het gasthuis verzorgd.

EENE Helleveeg

8e vervolg.

Inmiddels verhaalde Jack zijne moeder en Ella al wat hij van Iwan wist, en de beschikkingen, die voor de toekomst getroffen moesten worden.

— Hij is volkomen bereid, besloot hij, aan de laatste wenschen van zijnen vader gevolg te geven, hoewel de gedachte daaraan, mijns inziens, reeds stuitend is, daar hij Mej. Beryl Grant niet lijden kan. Hij zegt dat wel niet in woorden, maar ik betwijfel het niet in de verste verte, dat hij haar als een indringster beschouwt. Zij komt ieder als een raadsel voor.

Hij zweeg even, waarna hij lachend vervolgde.

— Wat zal zij groote oogen opzetten als zij hoort, dat de rechtmatige erfgenaam weer te voorschijn is gekomen. Voor zoover ik vernomen heb, moet zij een waar schrikbewind voeren. Stel u voor : zij heeft den ouden Marlowe ontslagen, wiens voorvaderen nagenoeg een eeuw de belangen der S'. Leonards behartigd hebben.

— Ik vrees, dat zich in de toekomst allerlei onaangenaamheden zullen opdoen, merkte Mev. Maybury op. Er is hier tijdens uw afwezigheid veel gebeurd, waarvan gij natuurlijk niets vernomen hebt.

— Wel, wat is er dan gebeurd, moederke ?

Alles, wat Ivan S'. Leonards aangaat, gaat ook mij aan. Gij weet niet, kunt ook niet weten, wat hij voor Jack doen wil. Hij wil mij aandeelhouder in de firma maken en dan zullen wij een bruiloft in de familie vieren, Ella. Ik zal overste Gwynne dwingen, zich eens voor mij te vernederen ; het zal mij plezier doen hem dan te ontmoeten !

— Wees toch niet zoo boos, Jack ! zegde Ella, hem schelmsch aanziende.

— Wacht maar, tot mijne vooruitzichten beter zijn. Hebt gij in den laatsten tijd iets van Kathleen gehoord ?

— Ja, zij is met haar ouders in de stad. Ik geloof, dat zij in de wereld gebracht wordt en aan het hof zal worden voorgesteld.

— Wat ! bulderde Jack. Om aan den meestbiedende verkocht te worden ; daarom moet het meisje de wereld in en laten zij alle gekken haar het hof maken. Ik zou overste Gwynne tegen den grond kunnen slaan.

— Maak u er niet boos om, troostte zijn moeder, mettertijd komt alles nog in orde.

Die woorden brachten Jack weer tot kalmte en nu moest hij zelf om zijn heftigheid lachen.

— Ja, moedertje, ik weet wel, dat alles nog terecht zal komen. Maar zeg mij nu eens wat van Beryl Grant ! Wat was er met haar ?

— Luister, Jack, zegde Ella, Mejufvr. Grant is verloofd en zal met lord Harry Ferndale trouwen en het heet, dat hij reeds circa vijftig duizend pond van haar vermogen er door gebracht heeft.

— Van Ivan's vermogen, wilt gij zeggen, viel Jack haar in de rede.

— Mejufvrouw Grant heeft zich aan niemand gestoord en schijnt geheel onder den invloed te staan van Lord Ferndale.

— Bij God, nu wordt alles mij duidelijk ! riep Jack uit. Wij moeten Ivan dat alles één of twee weken verzwijgen in een opzicht ben ik blij ; het zal hem van dat meisje losmaken. Alleen de gedachte daaraan haar te moeten huwen, liet hem geen oogenblik met rust. Neen, hij zou veel te goed voor haar zijn.

Gij weet niet, wat een linke vent hij is. Wacht maar, tot er weer vleesch over zijn beenderen gegroeid is en hij zich heeft laten overhalen den leelijken baard af te scheren.

Een hartelijk gelach brak zijn lofrede af en daar het inmiddels vrij laat was geworden, begaf men zich ter ruste.

Ivan stond den volgenden morgen vroeg op, om den tuin eens te bezichtigen en het loon der moeite ten volle de verandering te zien, die binnen betrekkelijk korten tijd met hem had plaats gehad.

Aan de ontbijttafel brachte de postbode een brief van advokaat Marlowe. In plaats van 200 pond had de advokaat 50 pond meer ingesloten. Het volgende begeleidde het geld :

« Waarde kapitein S'. Leonards,

» Ik haast mij u de vanmorgen gedane beloften na te komen en neem de vrijheid iets meer te zenden dan wij overeengekomen waren ; kwaad kan het in geen geval. Ik vertrouw dat gij geen beslissingen in zaken zult nemen, zonder mij vooraf geraadpleegd te hebben. Een bevestigend antwoord tegemoet ziend, zoo blijf ik,

» James MARLOWE »

Even na het ontbijt trok Ivan zich terug om zijn Amerikaansche beschermer te schrijven en het geld terug te zenden, dat kapitein Vanburgh hem geleend had. Hij schreef :

« Waarde kapitein Vanburgh,

» Ik weet dat gij verbaasd zult zijn bij het lezen dezer regels. Eerstens verwacht gij niet de vijfhonderd dollars, die gij mij geleend hebt, ooit terug te krijgen, want aan de mogelijkheid van mijne genezing hebt gij nooit ernstig geloof geslagen.

» Ik hoorde wat gij op zekeren dag daarvan zegdet. Nu, ik ga bijzonder hard voornit en daar het niet passend van mij zou zijn, mijn identiteit nog langer geheim te houden, laat ik u hierbij weten, dat ik de Engelsche officier ben, die in den veldtocht tegen de Afrikaansche opstandelingen in den herfst van het vorige jaar voor dood door de negers meegevoerd werd. Ik zeg u dit alleen, omdat ik mij verheugen zal, van tijd tot tijd iets van u te zullen hooren en wijl gij, als gij ooit in Engeland zult komen, hartelijk ontvangen zult worden op Stanley Hall, Devonshire, door uw dankbaren vriend,

» IVAN S'. LEONARDS. »

Ivan sloot een bankbiljet van honderd pond bij den brief in en ging eenigen tijd later met Ella Maybury uit om den brief naar de post te brengen.

Onderweg vertelde hij haar in bijzonderheden vele van zijn avonturen en het viel haar op, dat hij er plezier in had over zichzelf het woord te voeren.

Voor ik Jack in New-York zag, bezielde mij slechts één verlangen, zei hij, en dat was mij te overtuigen of mijn vader nog leefde of reeds overleden was. Toen ik hoorde, dat hij niet meer tot de levenden behoorde, ontzonken mij kracht en moed en is was niet verlangend meer den strijd om het bestaan opnieuw aan te binden.

— Ik vind dat zeer begrijpelijk, was haar antwoord.

— Maar Jack het mij niet meer los en heeft mij tegen wil en dank door die crisis geleid. Nu heeft ik weer aan het leven, omdat het vol van licht en schoonheid is.

Hij richtte zich hoog op en zijn oogen begonnen te schitteren van geestdrift.

— Ja, stamelde Ella, blozend. Jack verhaalde ons gisteren avond van u en... van...

— Gij bedoelt den wensch van mijn vader, kwam Ivan haar ter hulp. Daar is geen sprake meer van ; ik zou nooit met Mejufvrouw Grant willen trouwen en ik denk ook niet, dat zij mij in dit opzicht ook, bevallen zal, zoo'n arm klein ding.

— Nu, zoo klein is zij niet ! viel Ella hem in de rede. Maar misschien hebt gij haar sedert lang niet gezien.

— In geen vijf jaar. Zij was toen vrij aardig uit de kluiten geschoten, maar zij kwam mij onbeduindend en verre van aantrekkelijk voor. Zij staat mij nog maar flauwtjes voor den geest.

— Zij is flink, zeer flink en geldt voor een schoonheid, zei Ella. Maar binnenkort zult gij haar zelf aanschouwen.

— Zeer waarschijnlijk, was Ivan's onverschillig antwoord. Ik moet haar een bezoek brengen om met haar tot een passend vergelijk te komen. Ik moet voor haar zorgen alsof zij mijn eigen zuster was.

Ella gaf het gesprek een andere wending en toen de brief bezorgd was, wendde Ivan zich tot haar met de vraag :

— Als gij voor dezen morgen geen ander plan gemaakt hebt, mejufvr. Maybury, zou ik gaarne met u een wandeling door het bosch gaan maken. Het is zoo lang geleden, dat ik gelegenheid had de geuren der lentebloemen in te ademen.

— Zijt gij wel sterk genoeg, kapitein S'. Leonards ? vroeg zij angstig. Ik mag niet toestaan dat gij u om mijnentwil vermoeit, want Jack zou mij dat nooit vergeven.

— En misschien zoudt gij het uzell ook niet vergeven ? vroeg hij lachend.

Hij zag, dat zij de oogen neersloeg en dat een donkere blos haar lief gezichtje overtoog.

— Neen, ik ben overtuigd, dat ik het mij niet zou kunnen vergeven, zei zij eenvoudig.

VIII.

Een ieder had er den mond over vol, dat lord Harry Ferndale zijn wild leven veranderd had en zich langzaam maar zeker van zijn onwaardige kameraden vrij maakte. Lord Harry was gedwongen gehoor te geven aan den raad van zijn oudere zuster, Klara, die reeds eenigen tijd op Stanley Hall Beryl Grant's gast was. Hij was gedwongen haar aan te hooren er hoewel brommend, moest hij gehoorzamen.

— Dat is alemaal goed en wel, zegde hij hoonend, maar ik heb nu genoeg van dat leven, klara, en het gaat niet aan, mij bij het eerste weerzien na lange scheiding de les te lezen.

Daar ging de deur open en verscheen Beryl Grant in de opening.

Aanstonds klaarde haar gezicht op en met een luiden kreet van vreugde snelde zij op lord Harry toe, terwijl Klara zich bescheiden verwijderde.

Beryl sloeg hare mollige, ronde armen om Harry's hals en zag hem half teeder, half verwijtend in de oogen.

— Drie heele weken zijt gij weggebleven, Harry, zegde zij treurig. En waar blijven nu de kussen die gij mij schuldig zijt ?

— Ach, wees niet boos, Beryl. Ik dacht dat mijne zuster er nog was en bovendien ik ben vreeselijk moe. Eigenlijk had ik in Londen moeten uitrusten ; de reis van Monte Carlo hierheen, zonder oponthoud, is tamelijk vermoeiend. Ik ben nog niet eens op Ferndale geweest en nog was ik niet goed en wel hier of Klara hield reeds eene lange boetepredikatie. Hij trok haar op een sofa naast zich en haar hoofd leunende aan zijn borst, slaakte Beryl een diepen zucht van verlichting.

— Waarom hebt gij niet getelegrafeerd, dat gij komen zoudt, Harry ? vroeg zij. Het spijt mij zoo, dat uwe ontvangst aan de statie zoo doodsch was : niemand om u af te wachten. Het verwondert mij niet, dat Klara u de les gelezen heeft. Ik gevoel mij bijna geneigd hetzelfde te doen.

Maar ik wil mij niet beklagen, lieveling, ik ben zielsblij u bij mij te hebben ; te blij om u iets te zeggen, wat u zou kunnen bedroeven.

Gij hebt mij zoo gelukkig gemaakt, Harry ! Ik voel, weet dat ik met heel de wereld in vrede zou kunnen leven, als niets zich tusschen ons beide plaatste. Altijd werd ik voor kalm en oppervlakkig gehouden, maar de diepte mijner ziel kwam eerst aan het licht toen ik u ontmoette. Uit liefde voor u, zou geen offer mij te groot, geen smart mij te zwaar zijn.

Zij ombelsde hem zoo hartstochtelijk, dat hij schrok van haar passie.

— Wat zou ons in den weg treden ? vroeg hij, niet op zijn gemak. Gij zijt toch waarachtig niet bang, dat de schim van kapitein S'. Leonards...?

— O, stil !

Zij sprong op, wrong krampachtig haar handen en stoorde hem met van angst wijd opengespalkte oogen aan.

— Waarom kwelt gij mij zoo, Harry ? Weet gij dan niet, dat ik in mijne droomen altijd zijn gezicht voor mij zie ? O, ik haat hem !

Lief kind, zei lord Harry op geruststellenden toon, in uw plaats zou ik mij niet zoo opwinden ; het maakt u bepaald leelijk.

— Ik scherts immers maar ! 't Zou waarachtig eene mooie geschiedenis wezen, als hij weer voor den dag kwam ! Daar heb ik mij zijn bruid en een flink stuk van zijn vermogen toegeëindigd. Ween nu niet, mijn schatje, en laten wij liever over het beden spreken. Het wordt mij waarlijk droef te moede, als ik u zoo zie.

(WORDT VOORTGEZET.)